İkinci sene: No. 29 Perşembe 27 Nisan 1933

AFACAN

ADRES
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi„

Sayısı 3 Kuruş

Perşembe günleri çıkar, Türkiyede çocuklara mahsus ilk büyük mizah gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
M. FARUK

Sayısı 3 Kuruş

ABONE ŞARTLARI
Bir sene için 125 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört „ 50 „

Afacan — Hoca mektepte bana: " Ancak okumak yazmak insanın karnını doyurur „ dedi idi.. İki saattir okuyup yazıyorum doymak değil bilâkis eskisinden daha çok acıktım!...

— MONOLOĞ —

TASARRUF

„ Perde açıldığı zaman sahne boştur. Birkaç dakika sonra çocuk gayet yavaş yürüyerek sahneye gelir. Ağır ağır söylemeye başlar. „

Ben tasarrufu çok severim. Yavaş yavaş yürüyüşümün, ağır ağır konuşuşumun sebebi de bu: kuvvetimi tasarruf ediyorum. Amma siz şüphesiz diyeceksiniz ki:

— Kuvvetli tasarruf ediyorsun, fakat onun yerine zaman kayboluyor..

Hayır zaman da kaybolmuyor. Zamanlarımızda tasarruf ediyorum. Kendimi hiç yormadığım için herkesden çok yaşayacağım.. O kadar çok yaşayacağım ki meşhur Zaro ağadan bile bahs ederken:

— Zavallı çok genç ölmüştü.. diyeceğim..

3 şeyde tasarruf olabilen fakat asıl tasarruf deyince akla gelen para tasarrufudur.

İşte ben bunu yapamiyorum. Yapamiyorum dedimse elimden gelmiyor manasına değil,. elimden gelecek amma bir türlü elime gelmiyor.

Hele bir gelmiye başlasa, bir kısacık yün çorap dolusu olsa, o zaman onun da tasarrufuna başlarım. Yine birşey söylemek istediğinizi anlayorum; tekrarlayayım..

— Neye kısa yün çorap dedin de uzun ipek çorap demedin?.

Sormak istediğinizi nası! biliyorsam, verecek cevabı da bilirim. Uzun İpek çorap dolusu gelen para, uzun İpek çoraba gider diye korkarım: Onun için; az olsun, öz olsun.:

Para tasarrufu ilerdeki iş şimdi yaptıklarımdan bahsetsem daha daha eyi.. Şapkadan tasarruf ederim Yani şapka giymem. Arasıra giyecek olsam sokakta tanıdıklarıma rast geldiğimde, tanımamazlığa gelir selâm vermem, bilirimki selâm vermek için şapkamı çıkarmam lâzım, şapkamı çıkarırken de kenarından tutacağım bu yüzden şapka tuttuğum yerinden eskiyecek.. İşte tasarruf..

Ayakkabıdan da tasarruf ederim.

Başı açık gezmek gibi, ayağı çıplak gezmiye de imkân olsaydı ayakkabı da giymezdim. Amma ne yapayım ki bir mecburiyete katlanmak lâzım.Buna katlanmakla tasarrufa riayet etmemek de doğru değil..

Ayakkabının burunları eskimesin diye topukları üzerine basıp yürürüm.

"Topukları üzerinde sahneda yürür„. Nasıl!.. Böyle de Ayakkabının yalnız topukları eskiyor değilmi?.

Topukları eskidikten sonra da burunları üzerinde yürürüm.

"Burunlarına basarak sahnede yürür".

Bu da eyi değilmi?. Hem burnunu, hem topuğunu aynı zamanda eskitmektense böylece evvelâ birini sonra ötekini eskitir, tasarruf ederim.

*
* *

Benim bir bastonum, birde şemsiyem var. Bazen onları alırım, fakat uçlarını asla yere dokundurmam.. Uçları eskimesin diye ya koluma asarım, yahutta yere müvazi olarak elimde tutarım. Böyle hem daha şık oluyor, hem de tasarruf.

Bakın, daha bir şey söyliyeyim siz, yani benim gibi tasarrufa riayetkâr olamiyanlar ilik tasarrufunun ne demek olduğunu bilmezsiniz. Ceketle paltolar düğmelenip iliklenirken ilik yerlerinden aşınır. Bunun önüne geçmek için ben yaz mevsiminde ceketimin, yeleğimin önünü açık bırakırım. Kış olunca da sabahleyin bir kere ilikledimmi akşam yatmak için soyununcaya kadar bir daha çözmem.

Para çantamı, mendilimi, daha lâzım olacak her şeyimi paltomun dış ceplerine koyarım.. Tek, düğme çözmek icap etmesin!. Diye..

Elbiseler başka neden eskir?.. Oturulduğu zaman sandalyelere sürünmeden ben nerede olursa olsun asla oturmam ayakda dururum. Nasıl tasarruf?

*
* *

Gazete okumak bir ihtiyaçtır. Hergün gazete almak için de beş kuruş vermek lâzım, ben beş kuruş tasarruf eder buna mukabil yine beş kuruş vermediğim halde beş altı gazeteyi de okurum.

Tramvaya, ne olsa biniyorum. Ne de olsa oturmiyorum. Gazete okuyan birinin yanında ayakta dururum. O okurken ben de okurum. Okuduğum meselâ Akşam değilmi; ötede birinin elinde Son Posta vardır. Akşamı okudummu, haydi Son Postayı okumaya.; Böylece bir para vermeden bütün gazeteleri okurum. Nasıl tasarruf?.

En sonunda aklınıza gelebilir. Burada demindenberi ağız kalabalığı etmekle ne tasarruf ettim?..

İşte bu mesele!.. Fakat yine tasarruf var. Ben etmedimse siz ettiniz.. Tıraştan tasarruf, para verip olmanıza hacet kalmadı..

Afacan

185
"Ragıp„ Ben sana verdim
Bu hediyeyi candan,
Bak, üç aylık abone
Kazandın Afacandan!

Birinci tertip

İsminin baş harfi ile mektep numarasının iki tane rakkamı karşılaşanlar

177
İşte sana bir kitap,
Oku neşeyle "Selim„!
Benim hediyem çoktur,
Çünkü açıktır elim!

BEDAVA

İşte size yeni tertip ve bedava bi... cağınız veçhile, eğer ikramiye ka... nizi göstererek hediyenizi hemen...

151
"Nihat„ Gözlerini aç
Bulunmaz bu her zaman:
Piyangodan çıkmıştır
Sana güzel bir roman!

124
"Tosun„ Bu hediyeyi
İndir hemen mideye!
İlân et bu inciri:
İzmir malıdır.. diye!

169
"Nahit„ müjdeler olsun,
Bak üzüm çıktı sana!
Hem de yerli mahsuldür,
Billah can katar cana!

121
"Münevver„ sana çıktı
Piyangodan kartpostal!
Mektep karneni getir,
Hemen idareden al!

222
"Perihan„ bahtın açık:
Sana çıktı bir kitap!
Bunları biriktirip
Evde kütüphane yap!

975
"İhsan„ Taliin varmış,
Sana çıktı hediye!
Hemen İdareye gel.
"Bir kalem verin.." diye!

863
"Nadide„ müjde olsun:
Sana da hediye var!
Gel al bir paket fundan,
Hem de mis gibi kokar!

696
"Samiye„ pek ziyade
Severim ben sevabı!
Bak, sana da çıkardım
Bir monolog kitabı!

— Sınıfta mevkiin iyi mi yavrum?
— Çok iyi anne, oturduğum yerden Adalara kadar görünüyor!.

Sevmezsen dinleme

Vaktile bir köylünün üç oğlu vardı. Bunların ikisi akıllı, biri ahmaktı. Babası onları tarla sürmeye gönderdi. Onlar da akşama kadar çift sürdüler ve geceyi tarlada geçirmeğe mecbur kaldılar.

Şimdi akşam yemeği için çorba pişireceklerdi, fakat ateş yoktu. Büyük çocuk, bir ağaca çıkarak etrafa bakındı, uzakta bir ateş gördü.Ağaçtan indi, o tarafa yürüdü. Biraz sonra aksaçlı bir ihtiyara rastlamıştı. Ona:

— Merhaba ağababa, bana ateş verir misin? dedi.

— Yok dersen veririm; var dersen vermem, sırtından bir kayış deri çıkarırım.

Köylü ona anlatmaya başladı. Fakat daima şu var, bu var diyordu. İhtiyar onu yere yatırdı ve sırtından bir kayış çıkardı.

Ortanca çocuk da ateş almaya gitti, ihtiyara:

— Ağababa, bana ateş verir misin? dedi.

— Yok dersen veririm; var dersen vermem ve sırtından bir kayış çıkarırım..

Bu köylü de anlatmağa başladı; fakat ne söylerse: var.. var.. diyordu. İhtiyar onun da sırtından bir kayış çıkardı ve kardeşlerinin yanına gönderdi. Ortanca çocuk küçük kardeşine:

— Haydı Ahmak, seni çağırdılar! dedi.

Küçük çocuk da ihtiyarın yanına gitti:

— Merhaba ağababa, bana ateş verir misin?

— Yok dersen veririm; var dersen vermem ve sırtından bir kayış çıkarırım.

— Peki ağababa, yalnız sözümü kesme! sözümü kesersen senin sırtından üç kayış ben çıkarırım. Ve anlatmaya başladı:

— Biz üç kardeşiz. Dayım bize güzel bir at verdi. Ben o atla ormana gittim, odun kestim eve getirdim. Birgün yine ormana gidiyordum; baltayı belime astım. At koşuyor; balta da onun sırtını kesiyordu. Nihayet onu ikiye ayırdı. Ben de atın ön ayakları üstünde üç sene dolaştım. Sonra atımın arka ayaklarını bir çayırda gördüm; onlar, yürüyor ve otları birbirine karıştırıyordu. Ben onları yakaladım ve eski yerlerine diktim. Böylece daha üç sene dolaştım. Kardeşlerim benden geride kalmıyor; benimle birlikte kırlarda geziyorlardı. Birgün yine dolaşıyorduk, nereye gittiğimizi bilmiyorum, fakat bir pazara gelmiştik. Herkese pazarda ucuz, pahalı neler olduğunu soruyordu. Bize:

— Deniz aşırı memleketlerde sineklerin pahalı olduğunu haber verdiler, yalnız beraber bir sineğe, danasile bir inek veriyorlarmış, at sineklerine ise büyük öküzler..

Biz, derhal üç kovan sinek topladık ve mavi denizin kenarına geldik. Fakat nasıl karşıya geçecektik? Deniz engin ve derindi. Kardeşlerim kahırlanarak ağlamaya başladılar. Fakat ben müteessir değildim, şarkı söyleyordum. Kovanların üstüne oturdum ve denizi geçtim. Orada sineklerin yerine üç sürü inek ve öküz aldım, fakat beni bir düşünce sarmıştı, geriye nasıl dönecektim? Gemi kiralasam, pahalıya mal olurdu; sürüleri yüzerek bıraksam, yarısı boğulurdu. Derhal ineklerden birini kuyruğundan yakaladım ve sallayıp havaya savurdum, inek denizden aştı. Birinin daha kuyruğuna asıldım, o da karşı sahili buldu. Bu suretle bütün inekleri, burunları kanamadan, karşıya geçirdim. Yalnız koca bir öküz kalmıştı. Onu da kuyruğundan yakaladım, elime sımsıkı sardım, olanca kuvvetimi topladım, asıldım ve bir kere sallayınca öküzle beraber denizi aştım.

Orada ben, göklerde insanların yalınayak gezdiklerini işittim ve oraya çıkarak çizme satmayı düşündüm. Malların satılmamıştı. İnekleri ve öküzleri kestim, derilerini yanıma aldım ve gökyüzüne çıktım. Oraya kolayca irişmiştim, fakat geriye nasıl dönecektim? ben o zamanlar çok kurnazdım, yanımda on deri kalmıştı; onlardan kayış yaptım, kayışları birbirine bağladım, bulutlara bir ilmik attım ve alcalmaya başladım. Daha yeryüzüne çok uzak bulunuyordum; kayışlarım bitti. Fakat ben kahırlanmıyor, etrafa bakıyordum.

O esnada bir hoca vulaf savuruyor ve yulaf kılıfları yukarıya uçuyordu. Ben bu kılıfları toplamaya ve onlardan ip bükmeye başladım. İp gittikçe uzuyordu. Fakat bir kartal geldi ve ipi gagalamaya başladı. İp gittikçe nazikleşti ve sonra birdenbire koptu. Ben de bir bataklığa düştüm. Dişi bir tilki koşarak yanıma geldi, başımda yuva yaptı ve yedi tane yavru çıkardı. Sonra oradan bir Bozkurt geçiyordu. Tilkinin yavrularını aldı. O esnada ben kollarımı çamurdan çıkarmıştım ve kurdu kuy-ruğundan ... mak istedi... beni sürük... kuyruğunu... kuyruğu... orada bir... dan bir ne...

Çağla Bademi

Gelsin dolu bir gemi
Bana Çağla bademi!

Baharda bu yemiştir
Yüreğimin merhemi!

Bademler olsun.. Diye,
Ben beklerim bu demi!

Ağacına çıkmakta
Değilim ben acemi!

Ben bademi yiyiyorken
Lafa tutmayın, emi?!..

AFACAN

Cevap!?

Bir polis gece karanlığında motosikletinin lâmbalarını söndürmüş, hızlı hızlı giden tek gözlü bir adamı yakalayarak ceza vermek üzre ismini yazmak istedi ve sordu:

— Adın ne?

—Babamın koyduğu gibi!

— Bunu anladık, senin adın ne?

— Anladıysan ne diye soruyorsun yazsana!

— ?!!

Hocası gitmiş!

Küçük Necdet mektebe ilk gittiği gün eve döner dönmez artık yarın mektebe gitmiyeceğini söyledi, annesi sordu:

— Neden?.

—Muallim Bey mektepte yok.

— Nasıl olur?

— Bugün ders verirken bu günlük bu kadar yeter, yarın yolumuza devam ederiz, dedi.

— ?!!

Yavrusudur

— Garson, bu çorbada birşey yüzüyor?

— Ördek suyu ile çorbadır efendim.

— Anladık amma yüzen ne?

— Ördeğin yavrusudur efendim.

Anlayış

— Oğlum beni soran oldu mu?

— Oldu efendim, bir efendi geldi.

— Kimdi?

— Kim olduğunu söylemedi, yalnız saat üçte kendisine telefon etmenizi tembih etti.

— ?!!

Akıl dediğin böyle olmalı!

Nisanın yağmurlu bir gününde Boğaziçine giden vapurlardan birisinde bir yolcu güverteteye çıkarak yağmurun altında saatlerce durdu bir meraklı sordu:

— Efendim neden yağmurun altında duruyorsunuz?

— Yağmuru kızdırmak için!!

— ?!!

Tayyare...
Bak...
Bak...
Tayyare...
Gökten ye...
Bir kuş gibi sü...
Önündeki bulutlar h...
Mor dağları, dereler...
Engin mavi gökyüzün...
Yıldırımla, şimşeklerle...
Bilinmez yeni ülkel...
Sonra birden a...
Ufka doğru...
Asabiasa...
Katalg...
Sürüle...
Hece...
Yer...
Tay ya...

Tarsiy...
Küçük Nedi... paldır küldür... Kaya arkasında... — Heyyy Ne... bir yerini ki...

Nisan baba s... da...

735
"Demir Han„ sana çıktı
Bir İncir: tadı baldır!
Karneni gönderersek
Onu sen bizden aldır!

816
"Nemide„ piyangodan
Üzüm çıkmıştır sana!
Yahu! Ne duruyorsun
Hakkını aldırsana!..

697
"Ay Demir„ taliine
Çıktı güzel bir kalem!
Az veren candan verir,
Memnun oldun mu bilmem?

598
"Feride„ talilisin,
Sana da kitap çıktı!
Zaten eskidenberi
Senin bahtın açıktı!

PİYANGO

piyango. Aşağıda okuya-
zandınızsa, mektep karne-
idarehanemizden alınız.

5175
"Hasan„ doğru bize gel,
Bakmadan sağa sola!
Çünkü sana çıkmıştır
Bir mükemmel tombala!

İkinci tertip
Bu tertipte mektep numaranızla buradaki numaranın son iki rakkamı karşılaşacak ve buradaki ismin son harfi, sizin isminizin baş harfi olacaktır.

6919
"Rifat„ sana da çıktı
Bir neş'e hazinesi:
Kazandın bir senelik
Afacan abonesi!

2369
"Nuran„ bana çıksaydı
Oynatırdım aklımı:
Çünkü bizden kazandın
Sen bir hokka takımı!

6666
"Mükerrem„ Hediyeni
Mehmet Faruk beyden al:
Çünkü sana çıkmıştır
On beş tane kartpostal!

6919
"Rasih„ ne talilisin,
Aman değmesin nazar!
Bak senin hissene de
Kocaman bir albüm var!

9581
"Ercüment„ gözün aydın,
Artık sevin, gül, oyna!
Kenarları yaldızlı
Bir defter çıktı sana!

5712
"Süheylâ„ Müjde olsun,
Bahtın açık bu sene:
Senin de bir mükemmel
Tombala var hissene!

7321
"Mübeccel„ çok şansın var,
Kıskandım doğrusu pek:
Sen bir mendil kazandın
Hem de has yerli İpek!

9624
"İclâl„ hayrette kaldım
Senin bahtın pek güzel:
Dolma kalem kazandın
Altın uçlu, mükemmel!

2127
"Haydar„ çok talilisin,
Buna sen de şaşıp kal:
On kartpostal kazandın,
Hemen İdareden al!..

e
e
ülüyor
ep çözülüyor
aşacaktır o,
le koşacaktır o!
yarış edecek,
ere gidecek!
çalacak,
alacak!
bî bir
ibi
ek
k
e
re!
re

e!
erdivenlerden
landı, kardeşi
yle bağırdı:
lâ, yavaş düş
!

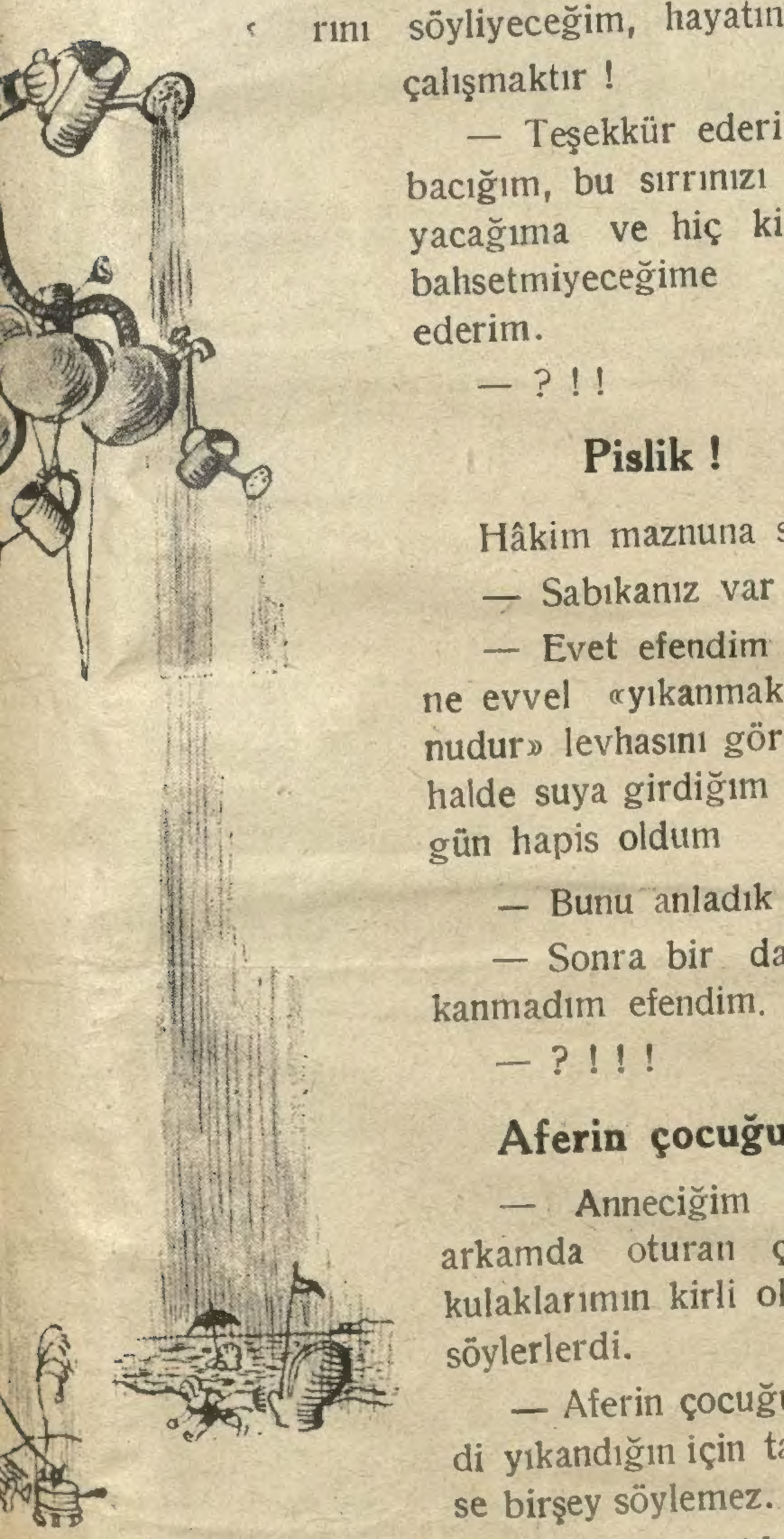

Nisan yağmurlarını
erken...

adım. Kurt kaç-
çektim, fakat o
Bir daha asıldım
ardım. Sonra bu
k parçaladım ve
buldum; bu kutu-
p çıktı. Mektupta

Kadirşinaslık

Şükrü — Efendim rica ederim altı kuruşluk bir pul veriniz ! Aaa, fakat ben sizi tanıyacağım

Posta memuru — Evet efendim tanırsınız, siz denize düştüğünüz zaman sizi ben kurtarmıştım

Şükrü — Ya öyle mi efendim, hatırladım hatırladım. Öyle ise on iki kuruşluk pul verin.

— ? ! ! !

Uşağın aklı

— Gelen efendiye Avrupaya gittiğimi söyledin mi?

—Söyledim, bugün sabahleyin gitti dedim.

— Birşey sordu mu ?

—Ne zaman gelir diye sordu

— Ne dedin?.

— Öğleden sonra saat 14 te muhakkak buradadır dedim.

— ? ! !

Hayatın sırrı

— Çocuğum sana hayatın sırrını söyliyeceğim, hayatın sırrı çalışmaktır !

— Teşekkür ederim babacığım, bu sırrınızı saklayacağıma ve hiç kimseye bahsetmiyeceğime yemin ederim.

— ? ! !

Pislik !

Hâkim maznuna sordu.

— Sabıkanız var mı ?

— Evet efendim 15 sene evvel «yıkanmak memnudur» levhasını gördüğüm halde suya girdiğim için üç gün hapis oldum

— Bunu anladık sonra!

— Sonra bir daha yıkanmadım efendim.

— ? ! ! !

Aferin çocuğuma

— Anneciğim eskiden arkamda oturan çocuklar kulaklarımın kirli olduğunu söylerlerdi.

— Aferin çocuğum, şimdi yıkandığın için tabii kimse birşey söylemez.

— Şimdi artık en arka sırada oturuyorum.

— ? ! ! ! !

da senin babanın benim babama yaşadıkça haraç vereeeği yazılı idi.

— Haydi oradan Ahmak ! bu ne vakit olmuş ? ne zaman haraç vardı ? diyerek ihtiyar onun sözünü kesti. Köylü ona:

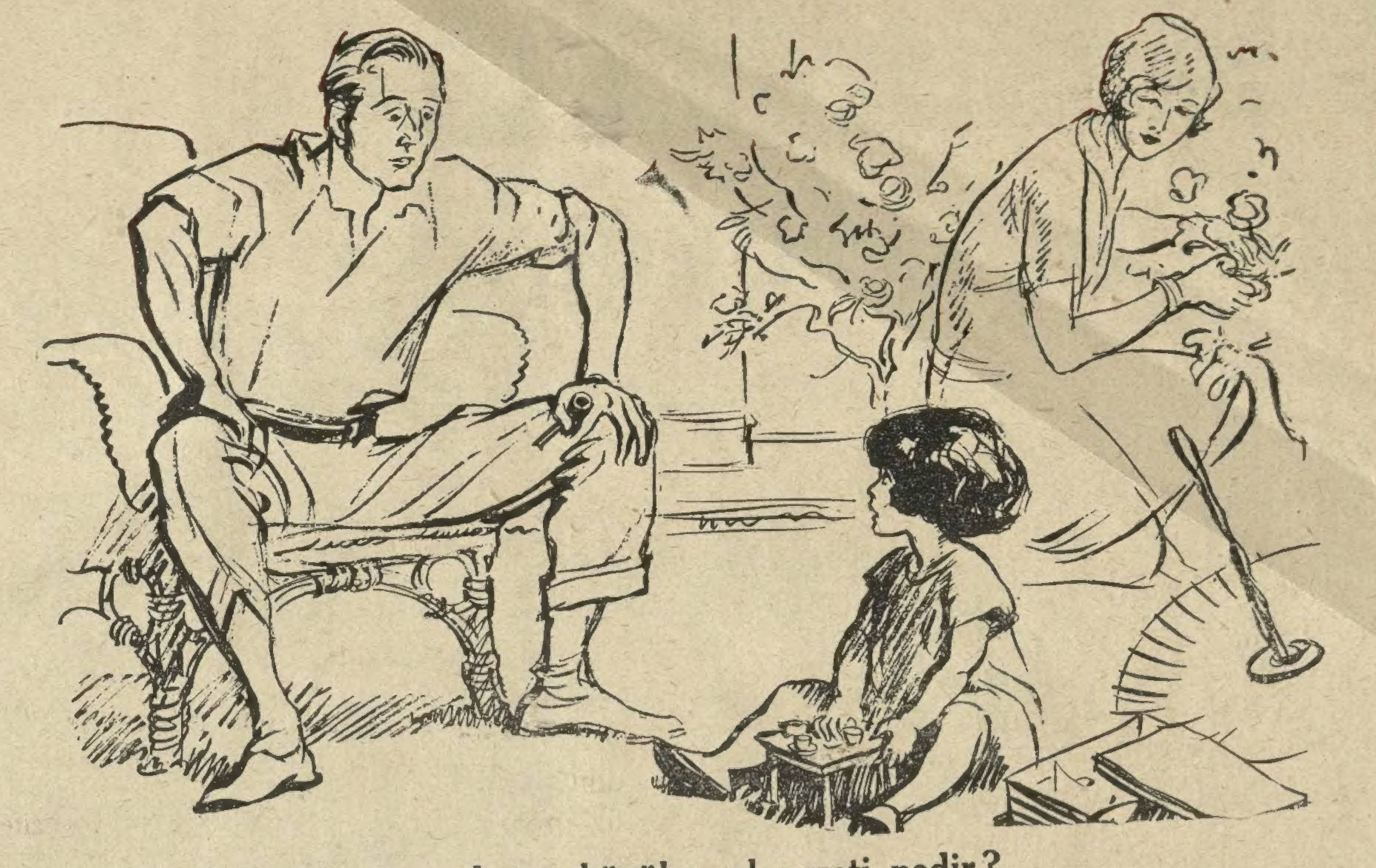

— Söyle bakalım, dünyada en büyük su kuvveti nedir?
— Çocukların göz yaşı!..

Şen fıkralar

Soğuk kanlı

Otomobil Karaköyde bir adamın bacağını ezdi, şöför kaçtı, polis çiğnenen adamın yanına koşarak kaldırmak istedi. Fakat adam kahkahalarla gülüyor, polise bakarak katılıyordu Polis bu soğuk kanlılığa hayret ederek.

— Be adam dedi, hem bacağın kırıldı, hem de katıla katıla gülüyorsun !

Çiğnenen adam gür bir sesle

— Bacağım takmadır ! diye cevap verdi.

Polis gözünü faltaşı gibi ayırarak adama baktı, kaldı.

Kunduracının suali

Mükerrem Bey ayakkabı yaptıracaktı, kunduracıya şöyle dedi

— Ayağımda bir nasır var kunduarayı ona göre yapın !

Kunduracı sordu.

— Daha kaç nasır olmasını arzu ediyorsunuz efendim.

— ? ! ! !

Orhanın cevabı

Muallim Bey derste bütün sınıfa sordu:

—Yankesicilik ne demektir ?!

Kimse cevap vermedi, Muallim Bey küçük Orhanı kaldırarak:

— Orhan efendi dedi şimdi biri, size hiç göstermeden elini cebinize soksam ve cebinizden siz farkında olmadan 20 kuruş alsa ne yapmış olur ?

— Hokkabazlık yapmış olur efendim.

— ? ! ! !

— Ah ihtiyar şeytan ! sabredemedin ! haydi sırtından üç kayış ver ! dedi. Kayışları çıkardı, ateş aldı ve kardeşlerinin yanına döndü.

— İşte size ateş, çorbayı pişiriniz ! dedi.

(Gelecek hafta: ahmakın bundan daha güzel bir hikâyesi vardır, bekleyiniz.)

Memurdaki anlayış

Meraklı bir yolcu gece yarısı uğradıkları bir istasyonun adını merak ederek oradaki memura nezaketle sordu :

— Memur Bey hangi istasyonda olduğumuzu biliyor musunuz ? Memur hiddetle cevap verdi.

— Alay mı ediyorsun sersem adam, buranın memuru olurum da bilmez miyim? Ben böyle şakaları sevmem, defol.

— ? ! ! !

Marul

Marul temizler kanı,
Yem yeşildir her yanı!
Göbeklisi olursa
İmrendirir insanı!

Bu mevsimde doludur
Yedikule bostanı!

Ne yapayım biberi,
Kabağı, Patlıcanı!

Bu ay marul yiyerek
Besleyim tatlı canı!

Yaprak yaprak mubarek,
Çıldırtır Afacanı!...

MİKİ FARE

Falcı

— Efendim falınıza nazaran 38 yaşınıza kadar sefalet çekeceksiniz.

— E, ondan sonra?.

— Ondan sonra da sefalete alışacaksınız efendim.

Hesap dersinde

— Naci efendi, on adam bir tarlayı altı saatte biçerse on iki adam kaç saatte biçer.

— On adam bir tarlayı biçtikten sonra artık on iki adama iş kalmaz efendim.

— ? ! !

Keser mi kesmez mi.

Hakkının babası hiddetle bağırdı.

— Benim usturama birşey olmuş, sakalımı kesmiyor

Hakkı atıldı.

— Nasıl kesmez babacığım, bir dakika evvel konserve kutusunu onunla hıtır hıtır doğradım.

— ? ! ! !

Bakkalın anlatışı

Müşteri pis suratlı mendebur bakkala sordu :

— Sardalyeleriniz iyi mi ?

— Okadar enfes ki efendim beni bile yiyeceğiniz gelir !

Otel ücreti

Otelde yatan bir zat sabahleyin otel kasasına uğrayarak sordu.

— Kaç kuruş borcum var.

— Bir oda 80 kuruştur efendim.

— Fakat ben odada yatmadım, yer bulamadınız, bilârdo masasının üstünde yattım.

—Bilârdonun saati 80 kuruştur efendim

— ? ! ! !

İmtihan !

— İnsanın bağırsakları neredедir ?

— ? ! !

— Çocuğum hiç olmazsa imtihanda olsun bağırsakların yerini kafanda bulmalıydın!

— Evet efendim buldum,

— Neredедir ?

— İnsanın kafasındadır efendim.

— ! ! ! ! ?

Bu da bir tavsiye

Bir yolcu nefes nefese istasyona girdi ve memura sordu:

— Efendim ekspres yetişebilir miyim ?

Memur soğuk kanlılıkla cevap verdi.

— Ekspres hareket edeli bir saatten fazla oluyor, biraz hızlı giderseniz belki!

— ? ! ! !

5693
eriman„ sen kurmuşsun
piyangoya pusu:
nkü sen alacaksın
bir kalem kutusu!

7917
"Feride„ Senin şansın
Bulunmaz hiç kimsede:
Sana kumbara çıktı,
At ne varsa kesede!

9861
"Seyfi„ yüzün gülecek
Kazandın bir hediye:
Hemen İdareye gel,
Albümü verin, diye!

6389
"Nimet„ Turnayı vurdun,
Hiç çıkarma sesini:
Kazandın Afacanın
Yıllık abonesini!

9730
"Nureddin„ hiç dünyada
Şans olur mu bu kadar:
Sana bu piyangodan
Bir cilt Çocuk Sesi var!

Afrikanın Göbeğinde

Yazan: **S. A.**

- 2 -

— Ne yaptı ki böyle kızdınız?

— Efendim elinde bir kesekâğıdı kabak çekirdeği var, şimdiye kadar peşinden koşuyorum, o çekirdekleri yere döküyor ben topluyorum, artık âciz oldum.

— Bir daha böyle şeyler yapmaz ve siz de daha kibar olmağa çalışınız.

— Başüstüne Efendim.

Kamarot selâm vererek çekildi. Afacan gözlerini açarak:

— Mordohay, dedi. Bir daha böyle bir şikayete yol açarsan hiç karışmam seni döverler.

— Allah esiryesin, bundan sonram hankisi zaman çeyirdek yersam kabuklarini cebime doldururum!.

— Canım şu mendebur şeyi yemesen olmaz mı?.

— Nasin olur be Musyo Afacan?.

— Neden olmazmış!

— Eeee! Herkâs gazıta okuyor.

— Gazete neredeeee, çekirdek neredeeee?

— Maşşallah be, çeyirdek Yahudi gazetesidir.

— Gazete her zaman bulunur, ileride çekirdeği nasıl bulacaksın?

— Ayrılır ikân Balatta bir çeyirdekçiye abona oldum. Has firinden her hafta çeyirdek neşredildikça bana posta ilan gönderecek.

— Allah mustahkını versin zevzek!

— Zevzek mevzek, korkuluk yerlera yidiyoruz.

— Orada ne işe yarayacak bu çekirdek?

— Meselam bir Arslan beni sikiştirirse ağaca çıkarim.

— E !?

— Ağaçta hem korkarim, hem da canim sıkilir.

— Sonra?

— Çeyirdek yerim beee!

— Haydi defol kamaraya.

Kamaraya geldiler. Acembalası sırtüstü uzanmış parmaklarile deli gibi hareketler yapıyordu. Hatta Afacan'la Mordohay'ın geldiklerini bile farketmemişti. Afacan birdenbire:

— Ne oluyorsun heyyy!

Diye seslenince Acembalası doğruldu cevap verdi.

— Bir şey olmıram!

— Deli pösteki sayar gibi parmaklarını sayıyorsun!.

— Hayir, elli dokkuz gişiye arslan posti vadetmişem bunları hesaplirem.

— Elli dokuz arslan derisi mi?

— Belley.

— Elli sekiz olsa...?

— Gat'iyyen olmaz Efacan.

— Sen delimi oldun be, elli dokuz deri toplamak için üç şene Afrikada kalmalı.

— Peh göreceksen ki özüm yek başima işbu ellı dokkuz posti...

Bala sözünü bitirmedi Mordohay işe karışmıştı:

— Elli dökuz posti elli dokuz dakikada.

— Sus behey çifitçagaz danıştin elli dokkuz seette toparlaram.

— Yaşasin avci başi, korkarim arslanin sesini duyunca kaçiracaksin.

— Peh arslandan korhmam. Özüm heyli arslan ve geplan ve sırtlan beslemişem bunlari pisih kimin [*] uysal eylemiş oyun çıkartmışam.

[*] Pisih kimin = Kedi gibi.

— ?!!?

Mordohay salak bir surat takınarak birşey söylemeden ağzını açtı Afacan'la bakakaldı.

Afacan kıs kıs gülüyor. Balanın savurmalarını vakit geçsın diye dinliyordu. Fakat Balayı daha ilk gören birisi vardı ki kamaraya girmiş Balanın sözlerini işitmişti. Bu adam ise Ayıcı Ali idi. Miskin Balanın böyle yüksekten atıp tutmasına şaşıran Ali durup dururken bağırıyordu:

— Sahimi be!

— Helbette sahihdi!

Ali gözlerini açarak, altdudağını uzatarak şaşkın şaşkın bakındı. Cevap veremedi, imdada Afacan yetismişti.

— Ali ağa Bala müthiştir!

Artık buna, hiçbir şey konuşulmadı. Yapılacak işler müzakere ediliyordu. Gemi yol aldıkça aldı. Geceler gündüzleri, gündüzler geceleri kovalıyor. Gemi Akdenizin sularını yararak Cenuba doğru ilerliyordu.

Mısır yaklaştıkça hararet te başlamış Şimal taraflarında dehşetli bir soğuk olmasına rağmen Mısır yakınlarına gelindikçe sıcaklık kendisini göstermişti. Bu gidişe bir iki gün sonra Süveyş kanalına ulaşacaklar ve esas hedeflerine doğru yürüyüşe geçeceklerdi.

Mısır Valisi Afacanin geleceğini haber aldığından Süveyş kanalına Afacanı karşılâmak için bir heyet göndermişti. Afacan ve arkadaşları Ege vapurundan inerek « Portsait » te bir Mısır vapuruna bindiler. Süveyşi geçerek Bahriahmerde Arabistan sahillerindeki « Cidde » ye geldiler.

(Devamı var)

Kahraman Mektepliler

Resimli, büyük, talebeler romanı

Ilk ve Ortamektep talebelerinin savaş kahramanlıkları

2 inci kısım

- 5 -

Türk gençlerinin savaş yaptıkları bir zamanda, hiç Türk kızları evde durur mu?.. Onlar da bu şanlı muharebeye iştirak etmişler, önlerinde zabitleri, bübük bir alay halinde harp yerine gelmişlerdi. Göğüslerinde Hilâliahmer arması, arkalarında erkek vatandaşlarının giydikleri gibi, asker elbisesi ve bellerinde birer tabanca vardı. Evet; onlar da mükemmel silâh atmayı öğrenmişlerdiler.

Sonu karargâha varan geniş, taşlı yoldan çelik adımlarla ilerliyorlar, kızgın güneşin vücutlarını kavurmasına bakmadan, bir an evvel vazife başına koşmak için gayret gösteriyorlardı.

Köşeyi döner dönmez, sarı çiçeklerinden etrafa baygın bir koku yayılan geniş dallı ıhlamur agaçlarına rastgeldiler. Zümrüt gözlü çimenlerin arasında da billûr bir dere akıyordu.

Alay kumandanı olan Aydınlı Miralay İkbal Hanım, kendisinin emirzabiti bulunan yüzbaşı Nemika Hanıma:

— Burada biraz mola verelim!.. Askerler oldukça yoruldular, dedi.

Emir zabiti:

— Başüstüne kumandanım!..

Diyerek, ansızın geriye döndü ve bütün ormanı sarsan sert bir sada ile şu kumandayı verdi:

— Bölüüük dur!..

Bütün kıtalar bu sada ile bir ande durdular. Sonra bunu bir kumanda daha takip etti:

— Yerinde rahat.. Mola...

Şimdi bütün kız asker dağılmış ve dinlenmeğe koyulmuştular. Kimi çantasından çıkardığı yemeğini yiyor, kimi pınardan matrasını dolduruyor, kimi de yeşil çimenlere yatmış, iki saattenberi durmadan işleyen dizlerini dinlendiriyordu.

Başçavuş « Bürhaniyeli Peruzan Kâzım « Hanım, bu molaya pek memnun olmuştu. O, kendinden ziyade taburunu düşünen iyi kalpli bir askerdi. Muvini olan « Ziya Gökalp mektebi üçüncü sınıfından Nevin Hakkı » Hanıma:

— Şu bizim kumandan yaman şeydir!.. Askeri iyi idare eder. Bak, harp yerine daha canlı ve dermanlı gitmemizi temin etmek icin burada bir mola verdi. Zaten ben bunu eskiden tanırım. « Köşk, İlk mektep beşinci sınıf » talebesindendir. Babasının adı Abdurrahman. Ona « Aydınlı Miralay İkbal Hanım » derler...

Nevin Hakkı onbaşı:

— Ya, dedi. Emirzabiti fena mıdır?.. Ben de, Yüzbaşı Nemika Hanımı çok eskiden tanırım. Aklımda kaldığına göre, « Zübeyde Hanım İlk mektebindendir. Babasının ismi be İzzettir. Vallahi, sana diyebilirim, onun gibi bir zabit her zaman yetişmez!...

(Devamı var)

BİLMECE: 29

Bu haftaki bilmecemiz murabbaaların içine münasip kelimeler koymaktır. Eğer doğru hallederseniz (İstanbul Posta kutusu 617 Afacan gazetesi 29 inci bilmece memurluğu) adresine gönderiniz. Müddeti 20 gündür.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
E							E	R

Ben Anadolumuzun 9 harfli bir şehriyim. İlk ve son harflerim mertliği bildirir, 6 ıncı, 2 inci, 3 üncü ve 8 inci harflerim yeni olmayan, 5 inci, 1 inci, 7 inci 8 inci ve 9 uncu harflerim beldeyi gösteren. 8 inci ve 5 inci harflerim vazifeyi gösterir. 3 üncü, 1 inci, 2 inci, 6 ıncı ve 9 uncu harflerim ağaç yontmaya ve çivi çıkarmaya yarar. 1inci, 9uncu, 4 üncü ve 3 üncü harflerim de çok sevdiğiniz bir meyvadır. Acaba ben hangi şehirim.

Hediyeler

Bu bilmecemizi doğru halledenler arasından 50 kariimize zengin hediyeler tevzi edilecektir.

Kitap kuponu No. 3

Bu kuponlardan dört tane getiren kulüp âzalarımız birer hikâye kitabi hediye alacaklardır. Toplayınız.

KAZANANLAR

26 Numaralı kelime bilmecemizin halli : **ÇOCUK HAFTASI** dır. Hediye kazananların isimlerini aşağıya sıra ile yazıyoruz :

Birinci :

Gazi Osman Paşa Orta m. S. 1 - 5 No. 226 Nuri Bey **Bir masa saatı** kazanmıştır.

İkinci :

Ankara Hacı Doğan Misakı Millî T. Sami sokak No.15 İhsan Efendi 5 adet muhtelif kitap kazanmıştır.

Birer kutu âlâ lokum kazananlar (Taşraya Roman)

Beyoğlu 15 inci mektep S, 5 No. 764 Nihat, Sen benuva Fransız Lis. S. 6 Rıfat, Ankara Hacı Bayram Çangırı inişi No. 2 Semih Kadıköy Bahçe so. No.37 Sabri, Mersin Cumhuriyet mektebi No. 9 Vita, Beyoğlu 5 inci mektep S. 2 No. 127 Adnan, Sen josef Lis. No. 52 Umran. Bursa Nalbant oğlu ilk mektebi S. 4 No 145 Hikmet. Üsküdar M. O. M. S. 1 - A No 196 Fikret Bey ve Hanımlar.

Birer paket şeker kazananlar (Taşraya kitap)

Gelenbevi orta mektep S. 3 No 56 Sudi. Tarsus Duatepe mektep S. 5 No. 159 Muzaffer. Beyoğlu 4 üncü mektep No 158 Muzaffer. İzmit aşağı kozluk No 303 Celile. Hadımköy ilk mektebi S. 5 Salim. Ankara Mühendis Fehmi Bey oğlu No 35 Sevinç. Bursa Nilüfer mektebi S. 5 No 109 Naci. Fatih 13 üncü mektep No 435 Gündüz. İst. Muallim mektebi No 535 Fikret. Beyoğlu 3 üncü mektep S. 3 Necdet. Zonguldak Mitat Paşa mektebi No 35 Atalay Bey ve Hanımlar.

Birer kitap kazananlar

Eyüp orta mektep S. 2 No 150 Kemal. Mersin Cumhuriyet mektebi No 10 Karlo. Vefa orta mektep S. 1 No 8 Arif. Osmanbey Ahmet Bey sokak No 5 hanede Salim. İzmir Müdafaai Hukuk mektebi S. 5 Osman. Beyoğlu 15 inci mektep S. 5 No 806 Halide. Çapa 31 inci mektep S. 1 No 225 Hikmet. Eyüp orta mektep S. 1-A No 44 Suphi. Kastamonu Gazi Paşa mektebi No 167 Kâmûran. Beyoğlu 24 üncü mektep No 11 Nevin. Beyoğlu 15 inci mektep S. 5 Besim. Bey ve Hanımlar.

Birer şık cep defteri kazananlar

İst. 54 üncü mektep No 448 Ali, Konya Muhtelif Orta mektep S. 2 No 343 Hayrettin. Balıkesir orta mektep S. 1 No 94 Nihat. Selimiye çiçekçi kahve karşışı No 7 hanede Sabih. Gazi Osman Pasa mektebi No [illegible] Bahattin. Zonguldak orta mektep S. No 80 Baki. Gazi Osman Paşa orta mektep No 521 Hasan. Beyoğlu 15 inci mektep [illegible] Süheylâ Hanım ve Beyler.

Afacan bilmece kuponu 29